

ತೆಂಗು ಮತ್ತು ಅಡಿಕೆ ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ಲಾಭದಾಯಕ ಉಪಬೆಳೆ - ಲವಂಗ

ಬಿ. ಎಸ್. ಉತ್ತಯ್ಯ

ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರ, ಮೂಡಿಗೆರೆ-೫೭೭ ೧೩೨

ಲವಂಗ, ದಾಲ್ಚಿನ್ನ ಮತ್ತು ಜಾಯಿಕಾಯಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಮರ ಮಸಾಲೆಗಳೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅವುಗಳ ಪೈಕಿ ಲವಂಗವು ಹೆಚ್ಚಿನ ಲಾಭ ಗಳಿಸಿಕೊಡಬಹುದಾದರೂ, ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಇದರ ಕೃಷಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನಪ್ರಿಯತೆ ಗಳಿಸಿಲ್ಲವೆನ್ನಬಹುದು. ಟಾನ್ಸಾನೀಯವು ಜಗತ್ತಿನ ಲವಂಗ ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದಿದೆ. ಲವಂಗವನ್ನು ಪಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಸುವ ಇತರ ಪ್ರಮುಖ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳೆಂದರೆ ಪೆಂಬಾ, ಮಡಗಾಸ್ಕರ್ ಮತ್ತು ಇಂಡೋನೇಶಿಯ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕನ್ಯಾಕುಮಾರಿ, ಉದಕಮಂಡಲ, ಕೊಟ್ಟಾಯಂ, ಕ್ವಿಲಾನ್ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಲವಂಗವನ್ನು ಮಸಾಲೆ ಮತ್ತು ಔಷಧಿಯಾಗಿ ಬಹು ಪ್ರಚಾರ ಕಾಲದಿಂದಲೇ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಲವಂಗವು ಪರಿಮಳಯುಕ್ತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ, ತಿಂಡಿ ತಿನಿಸುಗಳಲ್ಲಿ, ತಂಪು ಪಾನೀಯ ಮತ್ತು ತಿನಿಸುಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸೇರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಸಾಲೆಯಾಗಿ ಪಲ್ಯೆ, ಸಾಂಬಾರು, ಪಾಂಸದ ಪದಾರ್ಥ, ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬೇಕರಿ ವಸ್ತುಗಳ ತಯಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಮಳಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಸು ತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ತಾಂಬೂಲದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸೇವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೊಗೆಬತ್ತಿಗಳ ತಯಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗವಿದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಲವಂಗದ ಉಪಯೋಗವು ಔಷಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಹಲ್ಲು ಹಾಳಾಗುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಒಸಡು ನೋವುಗಳನ್ನು ತಡೆಯಲು, ಕಣ್ಣಿನ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಾಗಿ, ಅಜೀರ್ಣಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಗಾಯಗಳಿಗೆ ಔಷಧಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಅಗ್ನಿವಾಂದ್ಯ ಮತ್ತು ವಾಯುಯುಕ್ತತೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸು ತ್ತಾರೆ. ಲವಂಗದ ತೈಲವನ್ನು ಸಹ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥ ಮತ್ತು ಔಷಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಲವಂಗದ ಮರವು ಸದಾ ಹಸಿರಾಗಿದ್ದು ಸುಮಾರು ೧೨ ಮೀಟರ್ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಗಿಡದ ಎಲೆಯ ಎಲೆಗಳು ಚಿಕ್ಕದು ಮತ್ತು ನಸುಕೆಂಪಾಗಿದ್ದು, ಬಲಿತಾಗ ಕಡು ಹಸಿರು ಬಣ್ಣವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತದೆ. ಎಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸುಗಂಧಯುಕ್ತ ತೈಲ ಕಣಗಳಿರುವುದರಿಂದ ಸುವಾಸನೆಯುಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ರೆಂಬೆಗಳು ಸಪೂರವಾಗಿದ್ದು, ಸುಲಭವಾಗಿ ಮುರಿಯುವಂತಿರುತ್ತವೆ. ಮರದ ತೊಗಟೆಯು ಒರಟು ಮತ್ತು ಬೂದಿ ಬಣ್ಣವಿರುತ್ತದೆ. ಲವಂಗದ ಹೂಗಳು ಸಣ್ಣ ತೊಟ್ಟಿನ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಗೊಂಚಲು ಗೊಂಚಲಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತವೆ. ಹೂಗಳು ಅರಳುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲಿನ ಮೊಗ್ಗುಗಳೇ ವಾಣಜ್ಯ ಲವಂಗವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯದಿದ್ದರೆ, ಮೊಗ್ಗುಗಳು ಅರಳಿ ಕಾಯಿ ಕಚ್ಚುತ್ತವೆ. ಹಣ್ಣುಗಳು ಪಕ್ವವಾದಮೇಲೆ ದೊರಕುವ ಬೀಜದಿಂದ ಸಸಿಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಬಹುದು. ಹಣ್ಣುಗಳು ಮಡಗಿದಾಗ ಲವಂಗದ ಸುವಾಸನೆಯನ್ನು ಬೀರುತ್ತವೆ.

ಲವಂಗ ಗಿಡದ ಬೆಳವಣಿಗೆ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ತೇವಾಂಶವಿರುವ ಉಷ್ಣವಲಯದ ಹವಾಮಾನವು ಸೂಕ್ತ. ಇದನ್ನು ಸಮುದ್ರಮಟ್ಟದಿಂದ ೧೦೦೦ ಮೀಟರ್ ಎತ್ತರದ ತನಕವೂ ಬೆಳೆಯಬಹುದು. ವರ್ಷದ ಎಲ್ಲ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ತೇವಾಂಶ ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ಹರಡಿದ ಮಳೆ ಬೀಳುವ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿದ್ದರೆ

ಯೋಗ್ಯ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನೀರಾವರಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆರಂಭದ ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷ ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ದಿನ ಒಂದಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ಲೀಟರ್ ನೀರಿನಂತೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಬಹುದು. ಮಳೆ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಾದರೆ ಮೊಗ್ಗುಗಳು ಕೊಳೆಯುತ್ತವೆ.

ಮರಳು ಮಿಶ್ರಿತ ಗೋಡು ಮಣ್ಣು, ಸಾವಯವಭರಿತ ಗೋಡು ಮಣ್ಣು, ಕಾಡಿನ ಸಾವಯವಯುಕ್ತ ಜಂಬಿಟ್ಟಿಗೆ ಮಣ್ಣು ಸೂಕ್ತ. ಲವಂಗ ಗಿಡಗಳ ಬೇರು ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ಮೀಟರ್‌ಗಳಷ್ಟು ಆಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಆಳವಾದ ಮಣ್ಣು ಅಗತ್ಯ. ಬೇರುಗಳು ಆಮ್ಲಜನಕದ ಕೊರತೆಯನ್ನು ತಾಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ನೀರು ಬಸಿದು ಹೋಗದಂತಹ ಜವುಳು ಮಣ್ಣು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ.

ಲವಂಗ ಮರದ ಕಾಂಡ ಮತ್ತು ರೆಂಬೆಗಳು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಬಿರುಗಾಳಿಯ ಹೊಡೆತವನ್ನು ತಡೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಉತ್ತಮ ಗಾಳಿ ತಡೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಬೇಕು. ತೋಟದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಶೀಘ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಬಿದಿರಿನ ಜಾತಿಗಳನ್ನು ನೆಡುವುದು ಅನುಕೂಲಕರ. ಲವಂಗ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಏಕ ಬೆಳೆಯಾಗಿ ಬೆಳೆದರೆ ತೋಟದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಹ ಗಾಳಿ ತಡೆಗಾಗಿ ಮುಳ್ಳಿಲ್ಲದ ಹಂಗಾರಕ, ಸುರಗಿ (ಸಿಲ್ವರ್ ಒಕ್) ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕಾಗಬಹುದು.

ಕರ್ನಾಟಕದ ಕರಾವಳಿ ಮತ್ತು ಪಶ್ಚಿಮಘಟ್ಟ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಲವಂಗವನ್ನು ಏಕ ಬೆಳೆಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಲು ಸಂಶೋಧನಾ ದಾಖಲೆಯಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಅನುಭವದ ಆಧಾರಗಳು ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ, ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಇದನ್ನು ತೆಂಗು ಮತ್ತು ಅಡಿಕೆ ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಬೆಳೆಯಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಬೆಳೆಸುವುದು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಲವಂಗ ಗಿಡಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಆಧಾರ ಮತ್ತು ಮೊಗ್ಗುಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ, ಸಾಲಿನಿಂದ ಸಾಲಿಗೆ ಆರು ಮೀಟರ್ ಮತ್ತು ಗಿಡದಿಂದ ಗಿಡಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮೀಟರ್ ಅಂತರವಿಟ್ಟು ಸಸಿ ನೆಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ, ತೆಂಗಿನ ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಎರಡು ತೆಂಗಿನ ಮರಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಅಥವಾ ನಾಲ್ಕು ತೆಂಗಿನ ಮರಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಲವಂಗ ಸಸಿಗಳನ್ನು ನೆಡಬಹುದು. ತೆಂಗಿನ ಮರಗಳ ಅಂತರ ಎರಡು ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲೂ ಒಂಭತ್ತು ಮೀಟರ್‌ಗಿಂತ ಹತ್ತಿರ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಎಚ್ಚರವಹಿಸಬೇಕು. ಬದಲಾಗಿ ಅಡಿಕೆ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಸಸಿಗಳ ಸಾಂದ್ರತೆ ಜಾಸ್ತಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಎರಡು ಮೂರು ಸಾಲಿಗೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತ್ರ ನೆಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದು. ಲವಂಗದ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ಆರಂಭದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ನೆರಳಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ದಟ್ಟವಾದ ನೆರಳಿರುವ ಅಡಿಕೆ ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ಲವಂಗ ಸಸಿಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ.

ಲವಂಗ ಸಸಿಗಳನ್ನು ನೆಡಲು ಒಂದು ಮೀಟರ್ ಉದ್ದ, ಅಗಲ, ಆಳದ ಗುಂಡಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೊಳೆತು ಪುಡಿಪುಡಿಯಾಗಿರುವ ಸಗಣೆಗೊಬ್ಬರ ಮತ್ತು ಮೇಲ್ಮಣ್ಣಿನ ಮಿಶ್ರಣದಿಂದ ಭರ್ತಿಮಾಡಬೇಕು. ಗುಂಡಿಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಸುವಾಗ ಮರದ ಕೊರಡು, ಬೇರು ಕಲ್ಲು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಬೀಜಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ತಾಯಿ ಲವಂಗ ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ದೊರಕದಿರುವುದರಿಂದ, ಉತ್ತಮವಾದ ಸಸಿಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ದೊಡ್ಡದಾದ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಿದ ಎರಡು ವರ್ಷದ ಸಸಿಗಳು ಯೋಗ್ಯ. ಇವುಗಳ ದರ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದರೂ, ನೆಟ್ಟಮೇಲೆ ಸಾಯುವ ಸಸಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆ ಇರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸಸಿಗಳು ಬಹಳ ಬೇಗ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಮಳೆಗಾಲದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ, ತುಂತುರು ಮಳೆ ಬೀಳುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಸಿಗಳನ್ನು ನೆಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆದರೆ ನೀರಾವರಿ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದ್ದರೆ ಇತರ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ನೆಡಬಹುದು. ಗಿಡಗಳ ರೆಂಬೆ, ಕಾಂಡ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನೆಟ್ಟಕೊಡಲೇ ಆಧಾರ ಕೋಲುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕು. ಬುಡದಲ್ಲಿ ನೀರು ನಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿ ಆ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಮುಚ್ಚಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.

ಲವಂಗ ಸಸಿಗಳು ಆರಂಭದ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಬಿಸಿಲಿನ ತಾಪವನ್ನು ತಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ನೆರಳು ಮಾಡಬೇಕು. ಬುಡದಲ್ಲಿ ಕಳೆ ಬೆಳೆಯದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಉತ್ತಮ ಅವಕಾಶ ನಿರ್ಮಿಸಿ

ಕೊಟ್ಟರೆ ಎರಡು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಸಸಿಗಳು ಎರಡು ಮೀಟರ್‌ಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಿದರೆ ಸಸಿಗಳು ಬೆಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಸಾಯುವ ಪ್ರಮಾಣ ಜಾಸ್ತಿ ಇರುತ್ತದೆ.

ಲವಂಗದ ಗಿಡಗಳು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪ್ರಕೃತಿಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಕ್ರಮವಲ್ಲದ ರಸಗೊಬ್ಬರ ಮತ್ತು ಸಾವಯವ ಗೊಬ್ಬರದ ಬಳಕೆಯಿಂದ ಪ್ರತಿಕೂಲ ಉಂಟಾಗುವುದು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಶೋಧನಾ ಫಲಿತಾಂಶ ಲಭ್ಯವಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಅನುಭವವನ್ನೇ ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಲವಂಗ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ರಸಗೊಬ್ಬರ ಮತ್ತು ಸಾವಯವ ಗೊಬ್ಬರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ. ಸಗಣೆ ಗೊಬ್ಬರದ ಬಗ್ಗೆದವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಇದೆ. ಹೊನ್ನಾವರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಸ್ನೇಹಕುಂಜ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅನುಭವದಂತೆ ಲವಂಗ ಸಸಿಗಳು ಉತ್ತಮ ಸಗಣೆ ಗೊಬ್ಬರ ಮತ್ತು ರಸಗೊಬ್ಬರ ಎರಡಕ್ಕೂ ಆಶಾದಾಯಕ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತವೆ.

ಲವಂಗ ಗಿಡಗಳ ಉತ್ತಮ ಬೆಳವಣಿಗೆ

೧. ನೆಟ್ಟ ಮೂರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ (ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್) ಗಿಡ ಒಂದಕ್ಕೆ ೧೫ ಗ್ರಾಂ ಯೂರಿಯಾ, ೨೦ ಗ್ರಾಂ ಶಿಲಾರಂಜಕ ಮತ್ತು ೨೦ ಗ್ರಾಂ ಮುರೇಟ್ ಆಫ್ ಪೊಟ್ಯಾಶ್‌ನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಉತ್ತಮ ಮುಚ್ಚುಗೆಯನ್ನು ನೀಡಬೇಕು.
೨. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಸುಮಾರು ೫೦ ಕೆ. ಗ್ರಾಂ ನಷ್ಟು ಪುಡಿಪುಡಿಯಾದ ಉತ್ತಮ ಸಗಣೆ ಗೊಬ್ಬರ ಕೊಡಬೇಕು.
೩. ಎರಡನೆಯ ವರ್ಷ ಗಿಡ ಒಂದಕ್ಕೆ ೪೫ ಗ್ರಾಂ ಯೂರಿಯಾ, ೯೦ ಗ್ರಾಂ ಶಿಲಾರಂಜಕ ಮತ್ತು ೨೫ ಗ್ರಾಂ ಮುರೇಟ್ ಆಫ್ ಪೊಟ್ಯಾಶ್‌ನ್ನು ಸಮನಾದ ಎರಡು ಕಂತುಗಳಲ್ಲಿ (ಮೇ - ಜೂನ್ ಮತ್ತು ಅಗಸ್ಟ್ - ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್) ಕೊಡಬೇಕು.
೪. ಎರಡನೆಯ ವರ್ಷದ ರಸಗೊಬ್ಬರದ ಪ್ರಮಾಣದಷ್ಟೇ ಪ್ರತಿವರ್ಷಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಾ ೧೦ ರಿಂದ ೧೫ ನೇ ವರ್ಷದ ತನಕ ಮುಂದುವರಿಸಬಹುದು.
೫. ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ತೇವಾಂಶ ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನೀರಾವರಿ ಮಾಡಬೇಕು.

ಲವಂಗ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಹಲವಾರು ಕೀಟ ಮತ್ತು ರೋಗಗಳು ಬಾಧಿಸುವುದರಿಂದ ತೋಟದ ಸ್ವಚ್ಛತೆಗೆ ಅತ್ಯಧಿಕ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ನೀಡಬೇಕು. ಕೀಟಗಳ ಪೈಕಿ ಕಾಂಡಕೊರೆಯುವ ಹುಳ ಅತೀ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಷ್ಟವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಈ ಹುಳ ಕಾಂಡ ಮತ್ತು ರೆಂಬೆಗಳನ್ನು ಕೊರೆದು ತೂತು ಮಾಡುವುದರಿಂದ, ತೂತಿನ ಮೇಲಿನ ಭಾಗವು ಒಣಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಅಗಾಗ್ಗೆ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ, ಕೀಟ ತಗಲಿದ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಗುರುತು ಹಚ್ಚಿ ಶೇಕಡಾ ೦.೨ ಕಾರ್ಬರಿಲ್ ಸಿಂಪರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಕಾಂಡ ಮತ್ತು ರೆಂಬೆಗಳಿಗೆ ಶೇ ೫೦ ಬಿ.ಹೆಚ್.ಸಿ. ಲೇಪನ ಮಾಡುವುದು ಸಹ ಉಪಯುಕ್ತ.

ಗಿಡಗಳ ಚಗುರಲೆ ಮತ್ತು ಎಳೆಯ ಎಲೆಗಳಿಂದ ರಸವನ್ನು ಹೀರುವ ಸ್ಟೀಲ್ ಮತ್ತು ಬೂಸ್ಟ್ ತಿಗಣಿಗಳು ಗಿಡಗಳನ್ನು ಒಣಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಸಣ್ಣ ಸಸಿಗಳು ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿ ಸಾಯುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಶೇ ೦.೫೦ ರ ಡೈಮಿಥೋಯೇಟ್ ಸಿಂಪರಣೆಯಿಂದ ಹತೋಟಿ ಮಾಡಬಹುದು. ಗಿಡಗಳ ಬೇರುಗಳಿಂದ ಹಿಟ್ಟು ತಿಗಣಿ ರಸ ಹೀರುವುದೆಂದು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಕೆಂಪು ಇರುವೆ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಜೋಡಿಸಿ, ಗೂಡುಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಬೇಸಾಯ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಶೇ ೧೦ ರ ಬಿ. ಹೆಚ್. ಸಿ. ಪುಡಿಯನ್ನು ಬಳಸಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿಡಬಹುದು.

ರೋಗಗಳ ವೈಕಿ ಮರಗಳು ಶೀಘ್ರ ಸಾಯುವುದು ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ರೋಗಕಾರಕ ಶೀಲಿಂಧ್ರವು ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ತೇವಾಂಶ ಕಡಿಮೆಯಾದ ಕೂಡಲೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಸದಾಕಾಲ ತೇವಾಂಶವನ್ನು ಕಾಯ್ದು ಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. ರೋಗ ತಗುಲಿದ ಎಲೆಗಳು ಏಕಾವಕಿಯಾಗಿ ನೇತಾಡುತ್ತವೆ. ಎಲೆಗಳು ಕಂದು ಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಉದುರುತ್ತವೆ. ಕೊನೆಗೆ ಮರ ಕಂದು-ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ತಿರುಗುತ್ತದೆ. ದುಂಡಾಣುಗಳು ಬೇರನ್ನು ಬಾಧಿಸುವುದರಿಂದ ಗಿಡಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಕುಂಠಿತಗೊಂಡು ಸಾಯುತ್ತದೆ. ತುದಿಯಿಂದ ಸಾಯುವಿಕೆ (ಡ್ರೈಬ್ಯಾಕ್) ಎಂಬ ರೋಗವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪೋಷಕಾಂಶಗಳ ಕೊರತೆ ಇರುವ ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಇದು ಸಣ್ಣ ಸಸಿ ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡ ಮರ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಾಧಿಸುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಮಣ್ಣಿನ ಫಲ ವತ್ತತೆಯನ್ನು ಉತ್ತಮ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಎಲೆ ಉದುರುವ ರೋಗವು ನೆಪ್ಪುಲಿರಾನ್ ಮೈಕಾಡಿಯವೆಂಬ ಶಿಲೀಂಧ್ರದಿಂದಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲೆ ಗಳ ಎರಡೂ ಮೈಯಲ್ಲೂ ಕೆಪ್ಪುಮಿಶ್ರಿತ ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದ ಚುಕ್ಕೆಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಚುಕ್ಕೆಗಳು ನಂತರ ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗಿ ಎಲೆಯ ಬಹುಭಾಗವನ್ನು ಆವರಿಸುತ್ತದೆ. ಮೊದಮೊದಲು ಚಿಗುರಲೆ ಮೇಲೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಎಲೆಗಳು ಹಳದಿ ಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಉದುರುತ್ತವೆ. ಈ ರೋಗವನ್ನು ಶೇ ೧ ರ ಬೋರ್ಡೊ ದ್ರಾವಣ ಸಿಂಪರಣೆಯಿಂದ ಹತೋಟಿ ಮಾಡಬಹುದು.

